

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

12. szám *Indirā Ekādaśī* 2021. október 2.

Egy Utcaseprő Szépsége

Śrīla A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

prāsāda-śikharārūḍhāḥ
kuru-nāryo didṛkṣayā
vavṛṣuḥ kusumaiḥ kṛṣṇaṁ
prema-vrīḍā-smitekṣaṇāḥ

A királyi dinasztia hölgyei szerető vágy által ösztönözve, hogy láthassák az Urat, a palota tetejére mentek, s szeretettel és szemérmesen mosolyogva virágesőt szórtak az Rá.

Śrīmad-Bhāgavatam
1. ének, 10. fejezet, 16. vers

Magyarázat

A szégyenlősség a gyengébb nem egyfajta természetfeletti szépsége, s az ellenkező nemből tiszteletet vált ki. Ezt a szokást még a *Mahābhārata* idejében, azaz ötezer évvel ezelőtt is gyakorolták. Csak a világtörténelemben nem igazán járatos, kevésbé intelligens emberek mondják, hogy a nők és férfiak elkülönítése India mohamedán időszakából származik. Ez a *Mahābhārata* idejéből való eset határzottan azt bizonyítja, hogy a palota hölgyei szigorú *pardāt* (a férfiakkal történő korlátozott érintkezés) gyakoroltak, s ahelyett, hogy a nyílt utcára mentek volna, ahol Kṛṣṇa és a többiek összegyűltek, felmentek a tetőre, és úgy mutatták ki a tiszteletüket, hogy virágesőt szórtak Rá. Itt világosan az áll, hogy a hölgyek a palota tetején szemérmesen mosolyogtak. Ez a szemérmesség, amivel a gyengébbik nem rendelkezik, a természet ajándéka, s még akkor is fokozza a szépségüket és a tekintélyüket, ha kevésbé fontos családból származnak, vagy ha kevésbé vonzóak is. Ezt a tényt mi magunk is tapasztaltuk a gyakorlatban. Egy női utcaseprő sok tiszteletre méltó férfi tiszteletét vívta ki mindössze azáltal, hogy e női szemérmességet kimutatta. A félmeztelen nők az utcán egyáltalán nem tiszteletre méltóak, de egy utcaseprő szégyenlős felesége mindenkiből tiszteletet vált ki.

Az emberi civilizáció, ahogyan azt India bölcsei látják, arra szolgál, hogy segítsen az embernek kikerülni az illúzió karmaiból. Egy nő anyagi szépsége is illúzió, mivel a test valójában földből, vízből, tűzből, levegőből és a többi elemből áll, de az élőlény anyaggal való kapcsolatának köszönhetően szépnek látszik. Senki nem vonzódik egy agyagbabához, még akkor sem, ha az, hogy mások figyelmét vonzza, a legtökéletesebben lett elkészítve. A halott test nem szép, hiszen senki nem fogadja el egy halott nő gyönyörűnek mondott testét. A következtetés tehát az, hogy a lelki szikra a szép, és a lélek e szépsége miatt vonzódik valaki a külső test szépségéhez. A védikus bölcsesség ezért megtiltja, hogy valaki a hamis szépséghez vonzódjon, viszont mivel most a tudatlanság sötétségében vagyunk, igen korlátozottan megengedi a nők és a férfiak keveredését. Azt mondják, a nő olyan, mint a tűz, a férfi pedig, mint a vaj, ami pedig a tűz közelségében megolvad, ezért csak akkor kell, hogy közel kerüljenek, amikor arra szükség van, és a szemérmesség az, ami a korlátlan keveredésnek megálljt parancsol. Ez a természet ajándéka, s élni kell vele!

Egy példa Śrīla Prabhupāda életéből

Bhīṣmadeva kihangsúlyozta a női szemérmességet, azaz a *lajjāt*. Ha nem gyakorolsz szemérmességet, azzal katasztrófát idézhetsz elő, s ez a szemérmesség egy természetes vezérlőszelep. A nők szemérmessége egyfajta szépség, s gyakorlati tapasztalatunk van arról, hogy hogyan ébreszt tiszteletet másokban.

Egyszer meglátogatott az egyik barátom, Dinanath Mishra, aki a szomszédom is volt. Ott ültünk a ház folyosóján, és épp akkor akart egy utcaseprő nő bejönni, de nagyon szégyenlős volt. Ott állt és várt, a feje el volt takarva. Habár volt nála egy seprű és egy vödör, csak várt, mert az útjában ültünk, és túl szégyenlős volt, hogy bemenjen a házba. Úgy döntöttünk, arrébb ülünk, így aztán be tudott menni. Ez egy példa. Ő egy szolga, egy utcaseprő volt, ami nem igazán egy tisztelt foglalkozás, de a szemérmessége miatt üdvözölnünk kellett: „Igen, megyünk már. Jöjjön be!" Figyeljétek meg! Ez a pszichológia. Ezért emelte ki Bhīṣmadeva a halálhoz közeledve, hogy a női szemérmesség az egy vezérlőszelep. Ha a szemérmességüknek vége, az katasztrófához vezet! ❀

Śrīla Prabhupāda lecke
Śrīmad-Bhāgavatam 5. ének, 6. fejezet, 4. vers
1976. november 26., Vṛndāvana

A Világ Felélesztése

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Prabhupāda

A következő szemelvény egy a Śrīla Bhaktisiddhānta és az indiai függetlenségi mozgalom híres vezetője, a Servan and Vasumati című, angol nyelvű magazin főszerkesztője, Pandit Śyāmasundara Cakravartī között elhangzott beszélgetés részlete.

Pandit Śyāmasundara Cakravartī: Mi az az eszköz, melynek segítségével a Kṛṣṇa iránti odaadás fokozódhat?

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura: A Legfelsőbb Úr Kṛṣṇa iránti odaadás akkor jön létre, amikor az ember figyelmesen és szolgáló hangulatban hallja az Ő dicsőségéről szóló elbeszéléseket azoktól az őszinte *bhaktáktól*, akik nem csinálnak mást, csak szakadatlanul ezeket éneklik. Viṣṇu tartja fenn az egész univerzumot abban a szerepben, melynek fő összetevője a *sattva*, a jóság. Mivel - Kṛṣṇa dolgaihoz - Ő tette a világot *cetanává*, élővé, így Őt Kṛṣṇa Caitanyaként ismerik. Azért fogadott el *sannyāsát*, hogy *caitanyát*, tudatosságot generáljon azon *jīvákban*, melyek nélkülözték azt. Mivel még nem rendelkezünk *caitanyával* (azaz még nem tértünk öntudatunkhoz). A *śuddha cetana*, a tiszta tudat szintjén az *anartha*, a szükségtelen számára nem történik szolgálatvégzés. Szolgálat csak az *arthának* végezhető, annak, amire igazán szükség van, ami Isten. ❀

Upamanyu Története

Śrīla Gour Govinda Swami

Van a *Mahābhāratában* egy történet, ami Dhaumya *muniról* és a *brahmacārī* tanítványáról, Upamanyuról szól. A *muni* így utasította a tanítványát:

- Upamanyu! Vigyázz a teheneimre, ez a *sevād*!

Így hát Upamanyu a tehenekre vigyázott. Reggel korán felkelt, elvégezte a *maṅgalārātrikát*, s kivitte a teheneket a dzsungelbe, ahonnan aztán este visszatért és *daṇḍavatot* ajánlott a *gurujának*. Pár nap eltelte után Dhaumya azt látta, hogy Upamanyu kezd meghízni.

- Upamanyu, egyre kövérebb vagy. Valamit eszel napközben? - kérdezte a tanítványát.

- *Bhagavan*! - kezdett a válaszába Upamanyu - gyűjtök valamennyi *bhikṣāt*. *Mādhukarīt* végzek, elmegyek négy-öt házhoz és élelmet koldulok, majd megeszem.

- Ki mondta, hogy ezt csináld? Kérted az engedélyem? Miért csinálod ezt, ha nem engedtem meg? Ne csináld többé! Ha *bhikṣāt* gyűjtesz, az nekem kell adnod, mert az az enyém, nem a tiéd. Hogyan fogadhatod el?

- Rendben, amit mondtál, azt fogom tenni!

Upamanyu innentől kezdve amit gyűjtött *bhikṣāt*, minden nap odaadta a *gurujának*. Néhány nappal később, amikor este a hódolatát ajánlotta, a tanítója ismét megkérdezte:

- Amit gyűjtesz *bhikṣāt*, azt ideadod nekem, de még mindig azt látom, hogy egyre kövérebb vagy. Eszel valamit?

- Gurudeva, a *bhikṣāt*, amit először gyűjtök, azt mind odaadom neked, amikor pedig másodszor megyek koldulni, azt megtartom.

- Ez nem jó! Ha ezt csinálod, akkor mohóvá fogsz válni. Nem mondtam, hogy ezt tedd! Miért csinálod? Fejezd be, nem csinálhatod tovább!

- Rendben, nem fogom csinálni. Elfogadom, amit mondtál!

Aztán újabb néhány nap elteltével este a *guru* így szólt:

- Upamanyu, megtiltottam, hogy *bhikṣāt* fogadj el magadnak, arra utasítottalak, hogy adj nekem

mindent. Ide is adod, de azt látom, hogy folyamatosan egyre kövérebb vagy. Te eszel valamit?

- Igen, Gurudeva. A tehenek tejéből iszok valamennyit.

- Hmm? A tehenek tejét iszod? Ki mondta, hogy ezt tedd? Nem, nem csinálhatod! Nem ez a dolgod, hagyd abba!

- Igen, Gurudeva, nem csinálom többet!

Elfogadta, amit a lelki tanítómestere mondott és abbahagyta, amit addig csinált. De néhány nap elteltével a *guruja* azt mondta:

- Kedves Upamanyu, megtiltottam, hogy a magad számára *bhikṣāt* fogadj el, és mindent ideadsz nekem. Megtiltottam, hogy a tehenek tejét idd, és úgy gondolom, ezt is követed. Viszont még mindig úgy látom, hogy egyre kövérebb vagy. Eszel valamit?

- Igen, Gurudeva. Amikor a bocik esznek, marad valamennyi tejhab a szájuk körül, én meg azt nyalogatom le.

- Micsoda? Miért csinálod? Ki mondta, hogy ezt csináld? A tehenek nagyon kegyesek és ragaszkodnak hozzád, ezért egyre több habot fognak adni. Te pedig még kövérebb leszel! Nem, hagyd abba, nem csinálhatod ezt!

- Igen, Gurudeva, nem fogom ezt csinálni.

Milyen szigorú! A *guru* mindent abbahagyatott vele.

Ti állandóan úgy gondolkodtok, hogy: „Mi ez a *guru-sevā*? Ezt én nem tudom csinálni! Jobb inkább *māyā-sevāt* végezni!" Ugye? Upamanyu viszont mindent elfogadott, amit a *guruja* mondott, nem szegte meg azokat.

Az egyik nap igen éhes volt, annyira, hogy nem bírta elviselni az éhséget. Mit tegyen? A *guruja* mindent abbahagyatott vele. Nem volt semmi, amit ehetett volna. „Hogyan szolgáljam a *gurumat*? Annyire éhes vagyok! Ha a testem elgyengül, mozogni sem leszek képes. Hogyan szolgáljam így a *gurumat*?" - gondolta, majd leszedett néhány levelet egy *arka* bokorról. Amikor pedig megette a leveleket, azonnal megvakult, és egy mély és sötét kútba esett. Aznap este nem tért vissza a *guru āśramájába* a tehenekkel.

Amikor a Dhaumya *muni* észrevette, hogy Upamanyu nem ment vissza, elgondolkodott, hogy mi történt vele. Mélyen a tanítványára gondolt. A *guru* szereti a tanítványát, habár külsőleg igen szigorú vele. Ez a *sādhu*. Olyan, mint egy kókuszdió, kívül igen kemény, belül viszont nagyon lágy. „Upamanyu ma nem jött vissza. Nagyon elkeseredett, mert nem engedtem meg, hogy egyen. Ezért nem jött vissza." - gondolta. Néhány tanítványával elment a dzsungelbe, hogy megkeresse Upamanyut.

- Upamanyu, hol vagy? - kiáltozták hangosan.

- Itt vagyok, Gurudeva! Egy mély és sötét kútba estem! - kiáltott vissza Upamanyu a kútból.

A *guru* odament, és látta, hogy Upamanyu, mivel mérgező leveleket evett, megvakult. Így szólt hozzá:

- Imádkozz az Aśvinī-kumārákhoz, ők majd visszaadják a látásodat!

Upamanyu így is tett, az Aśvinī-kumārák pedig megjelentek és azt mondák neki:

- Upamanyu! Vedd el ezt a süteményt, edd meg, és vissza fogod kapni a látásod!

- Nem, a *gurum* engedélye nélkül nem ehetek!

- Nem lesz semmi baj! Korábban, amikor a *gurud* imádkozott, neki is adtunk egy ilyen süteményt, és megette. A *gurud* már evett, szóval te is ehetsz!

- Nem, nem! Bocsássatok meg, nem utánozhatom a *gurumat*! A *gurum* megteheti, de én nem. Nem utánozhatom őt! Az endegélye nélkül nem ehetek.

A *kumārák* látták Upamanyu *guru-bhaktiját*, és a következő áldást adták neki:

- Minden fogad arannyá fog válni, és nagyon jó látásod lesz! Transzcendentális látásra fogsz szert tenni!

- Sikeresen átmentél a vizsgán! - mondta a *guruja* Upamanyunak, aki miután kikerült a kútból, *daṇḍavat-praṇāmáját* ajánlotta neki.

Lelki tanítómestere áldását és kegyét megkapva Upamanyu elérte a tiszta *kṛṣṇa-bhaktit*. Minden védikus *tattva*, *śikṣā* és *jñāna*, igazság és tudás megnyilvánult a számára.

mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam

Ez a *guru-kṛpā*! Ha megkapod, az olyan erős, hogy még ha néma is vagy és egy szót sem tudsz kimondani, akkor is a Védák ékesszóló elbeszélőjévé válsz! Ha béna vagy és egy centit sem tudsz mozdulni, akkor is képes leszel hegyeket megmászni! Ilyen erőre fogsz szert tenni! Ez a *guru-kṛpā*!

Meg kell értenetek, hogy bármi, amit láttok, az Guru és Gaurāṅga tulajdona! „Ez nem az enyém, hanem Guru és Gaurāṅga birtokában van. Ők az élvezők! Nem én vagyok, aki élvez, én a szolga vagyok! Őket kell szolgálni. Minden az Övék, mindent a szolgálatukban kell használni. Ez a szolgálat pedig az én örök *dharmám*. Nem az élvezet

a *dharmám*. Guru és Gaurāṅga az élvezők, nem én." - így kell gondolkodnotok!

Bármilyen kemény és nehéz legyen a *Guru* utasítása, egy igazi tanítvány, egy *sat-śiṣya* végre fogja azt hajtani! Ha arra van szükség, hogy feladja az életét, akkor feláldozza az életét. „Mi értelme az életemnek, ha nem szolgálhatom *Gurut* és Gaurāṅgát, s nem okozhatok Nekik örömet?" Ha egy tanítványt megfosztanak a szolgálatától, az számára a halált jelenti. „Mivel örök szolga vagyok, ha megfosztanak a szolgálattól, akkor minek éljek?" ❁

Adjátok Nekem Az Ürüléketeket!

Epizód Gaura Kiśora Dāsa Bābājī életéből

Girish Babu, a nabadwipi *dharmaśālā* tulajdonosa egyszer a feleségével együtt meglátogatta Śrīla Gaura Kiśora dāsa Bābājī Mahārāját.

- Kérlek, mondd, hogy építsünk neked egy kis házat, hogy ott a *bhajanádat* végezhesd! - kérte Girish Babu felesége Bābājī Mahārāját - Fáj azt látni, hogy az esős évszak és a nyári forróság idején szenvedsz, mivel alig van menedéked!

- Nem aggódok amiatt, hogy egy kunyhóban élhessek. Egyetlen gondom van mindössze. Sokan, igen megtévesztő módon idejönnek, újra és újra így kérnek: „*Kṛpā koro*! *Kṛpā koro*! Kérlek, add nekem a kegyed!" Nem a valódi hasznuk érdekli őket, s azzal, hogy idejönnek, csak megzavarják a *bhajanámat*. Ha mindketten itt, ahol a *bhajanámat* végzem, itt tudnátok hagyni az ürüléketeket, az kedvező lenne! Akkor éjjel-nappal tudnám énekelni a Hare Kṛṣṇát. Ha így tesztek, az emberek nem akarnak majd idejönni. Ha ezt nem tudjátok megtenni, akkor viszont rengetegen fognak idejönni, ezzel az időmet és így ezt az emberi létformát fogják elpazarolni.

- Bābājī Mahārāja! Egész biztos, hogy a szívünkbe kell fogadnunk az utasításodat, de ha ide ürítenénk, ahol a *bhajanádat* végzed és felajánlanánk neked, annak az eredménye nem felmérhetetlen mennyiségű bűnös visszahatás lenne? - kérdezte Girish Babu felesége.

- Én nem vagyok Vaiṣṇava. A nagy templomok tulajdonosai, akiknek hosszú rasztás haja van, igazából ők a Vaiṣṇavák. Én semmi eredményt nem kaptam a *bhajanám* végzéséből, ezért a hely, ahol élek megfelel arra, hogy az ürüléketeket elfogadja. Kérlek, mindketten adjatok valamennyit, egyébként semmi mondanivalóm nincs a számotokra. - felelte Śrīla Gaura Kiśora dāsa Bābājī.

- Építünk egy második kunyhót, és még ha nem is fogsz ott maradni, akkor a szolgád lehet valamelyikben. - értett egyet Girish Babu és a felesége, majd ezt követően, egy ács segítségével építettek egy második kis szobát.

Bābājī Mahārāja soha nem lépett be abba a helyiségbe, mivel számára a hamis presztizsre és nőkre illetve a vagyonra irányuló vágy még a közönséges ürülék szagánál is büdösebb volt. Śrīla Gaura Kiśora dāsa Bābājī Mahārāja hat hónapig élt a *dharmaśālā* azon területén, ahová az emberek üríteni jártak. ❁

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

A Kéj Legyőzése

kāṣāyān na ca bhojanādi-niyamān no vā vane vāsato
vyākhyānād athavā muni-vrata-bharāc cittodbhavaḥ kṣīyate
kintu sphīta-kalinda-śaila-tanayā-tīreṣu vikrīḍato
govindasya padāravinda-bhajanārambhasya leśād api

A kéj nem a sáfrány színű ruha viselésével, nem az étkezés és egyéb érzéktevékenységek szabályozásával, nem azzal, hogy az ember az erdőben él, és nem is a filozófiáról való beszélgetéssel vagy némasági fogadalommal, hanem csak a Yamuna széles partján kedvteléseit élvező Úr Govinda - aki maga Kāmadeva - lótuszlábainak végzett legcsekélyebb odaadó szolgálat elkezdésével fog megszűnni.

Ismertelen szerző.
In: Śrīla Rūpa Gosvāmī: *Padyāvalī*, 11.
Fordította: Kuśakratha Dāsa